

Literatura

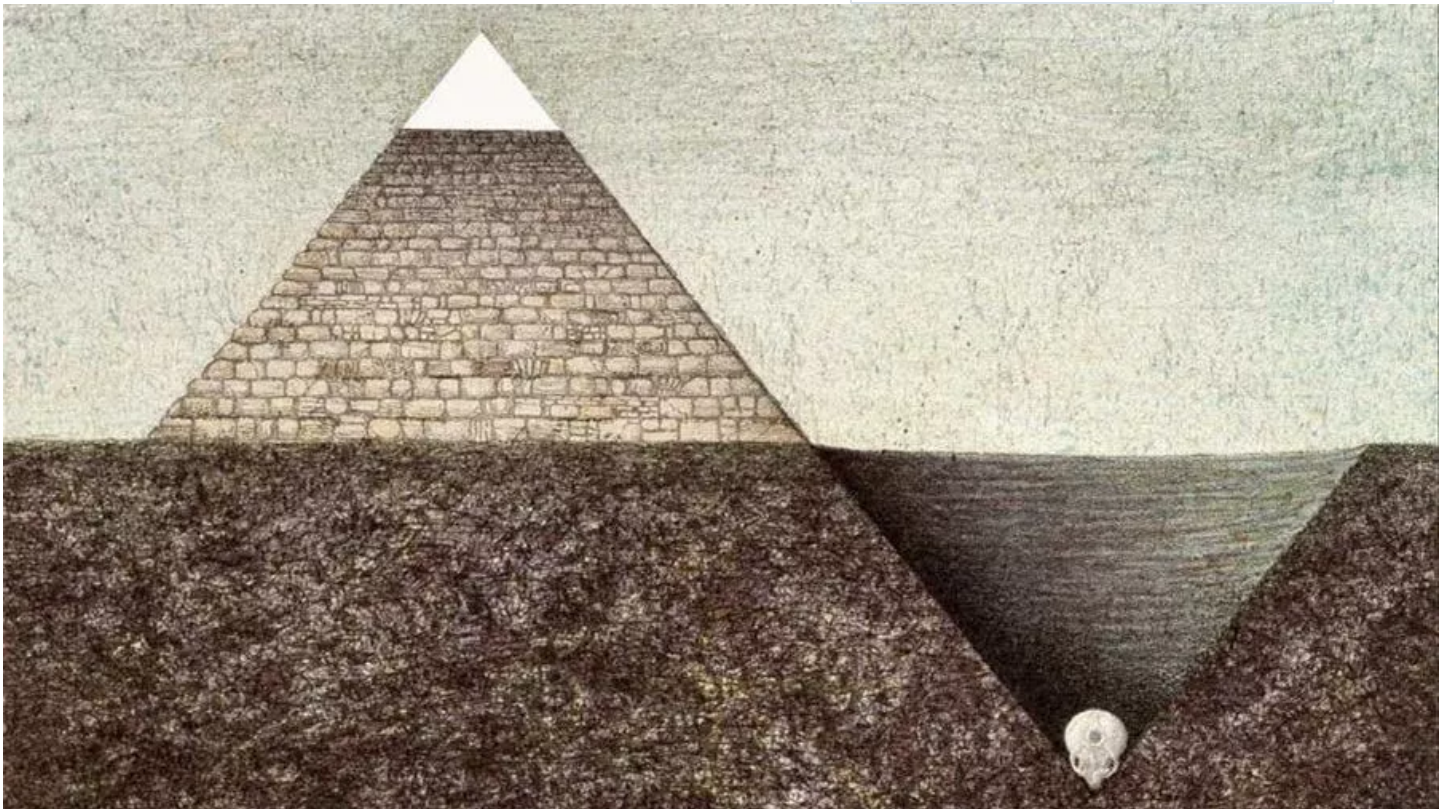
LLEGIM / ACTUALITAT | 10/09/2022

Una obra de referència fins ara inèdita en català

Fragmenta publica el monumental 'Diccionari dels símbols' de Mircea Eliade i Ioan Petru Couliano

Jordi Nopca

🕒 2 min

Detall de 'L'ànima', de Josep M. Subirachs, il·lustració de la coberta de 'Diccionari dels símbols'
FRAGMENTA

BARCELONA Aquests dies, i arran de la mort d'Elisabet II, reina d'Anglaterra, s'ha fet referència moltes vegades a la Corona britànica. La institució monàrquica pren sentit en un objecte que la sintetitza i enclou, la Corona, un del centenar de símbols en què aprofundeix un llibre de referència fins ara inèdit en català, *Diccionari dels símbols*, dirigit pels historiadors de les religions Mircea Eliade (1907-1986) i

un llibre dels historiadors de les religions Mircea Eliade (1907-1986) i

Ioan Petru Couliano (1950-1991). "La corona es posa al cap i és aquí on resideix principalment el seu significat –comença el text–. D'aquesta manera és com indica la relació entre aquell que porta la corona i el que hi ha a sobre, el que el transcendeix. La corona representa la unió entre l'immanent i el transcendent, el diví i l'humà, el celestial i el terrenal; simbolitza l'accés a un nivell i a una força superiors, a la dignitat, a la reialesa i el poder".

El llibre proposa un recorregut cultural minuciós per cadascun dels símbols escollits: en el cas de la corona, la vincula "al sol", recorda que "tant en la guerra com en les competicions, les corones, sovint amb forma de garlandes, s'assignaven als vencedors", i menciona les "corones d'espigues de blat" que es van portar, durant segles i en diversos punts d'Europa, al final de la collita.

El símbol, font de coneixement i misteri

La publicació del *Diccionari dels símbols* (Fragmenta, 2022) és important perquè es tracta d'una obra de valor i reconeguda internacionalment, de gairebé un miler de pàgines; per la traducció impecable de Roser Homar, i, finalment, perquè és el primer diccionari d'aquestes característiques disponible en català. "És un llibre de consulta, però també de lectura. Cada veu té un desenvolupament ampli, de diverses pàgines", comenta l'editor Ignasi Moreta, que va descobrir el volum a la fira del llibre de Frankfurt del 2019, a través de l'edició italiana que n'havia fet Jaca Book.

"*Diccionari dels símbols* forma part de la versió europea de l'*Encyclopedia of religion*", recorda. El projecte, que Eliade –un dels grans renovadors en l'estudi de la història de les religions durant el segle XX– no va poder veure publicat en vida, va aparèixer en anglès el 1987. Constava de 16 volums, endreçats alfabèticament, que sumen gairebé 10 000 pàgines. La versió europea proposa la desconstrucció

gabarot de 10.000 pàgines. La versió europea proposa la desconnexió

de l'enciclopèdia en diccionaris temàtics: hi ha volums dedicats als rituals, el budisme, l'hinduisme, l'islam, el judaisme i els símbols. "Em va interessar especialment aquest últim, perquè el símbol és imprescindible en tota recerca sobre el sagrat, però també en tota recerca literària, artística, antropològica i cultural –continua–. Els símbols ens envolten, i quan els fem estem evocant, sovint inconscientment, tota la tradició que tenen al darrere". "L'experiència simbòlica concerneix d'una manera profunda l'ésser humà –afirma, al pròleg, l'historiador de les religions Jacques Vidal–. Li permet obrir-se, contreure una aliança, descobrir el misteri i la contemplació".

Entre els símbols analitzats al volum hi ha l'aigua, els cabells, el desert, l'espasa, el jardí, la lluna, l'ou i els peixos. També gestos com menjar, dormir, oferir un regal i jugar. "El símbol és sempre inesgotable i «fa pensar», com deia Paul Ricoeur", afegeix Moreta. És el testimoni de fins a quin punt "la recerca de sentit es troba impresa en les profunditats del desig humà".

Diccionari dels símbols

MIRCEA ELIADE I IOAN PETRU
COULIANO

37,53 €

COMPRA'L

Bookshop dona suport a les llibreries independents